

[Anne Grete Holmsgård]

Til trods for at miljøstyrelsen allerede i 1980 fik kendskab til, at Superfos deponerede kemikalieaffald på lossepladsen i Hvalsø, foretog miljøstyrelsen sig ikke noget for at få bragt denne deponering til ophør. Der blev ikke foretaget nogen indskærpelse over for Superfos, og miljøstyrelsen henvendte sig heller ikke til Tårnby og Hvalsø kommuner for at oplyse om, hvad der foregik.

Denne undladelse fratager naturligvis hverken Superfos eller kommunerne for ansvar, men den betyder unægtelig, at miljøstyrelsen har et meget alvorligt medansvar for, at loven er blevet overtrådt i årevis.

Det er mildt sagt ikke smigrende, og sagen bliver ikke bedre af, at miljøstyrelsen i en anden sag, Grindstedværket, i årevis har haft kendskab til ulovlige dumpninger uden at foretage sig noget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal henvise til min besvarelse af det foregående spørgsmål og oplyse, at miljøstyrelsen naturligvis normalt underretter de relevante myndigheder om forhold af betydning for deres administration af miljølovgivningen, når styrelsen under sin sagsbehandling støder på forhold, der kan nødvendiggøre dette. Det gælder selvfølgelig ikke mindst, såfremt styrelsen konstaterer ulovlige forhold.

Som fru Anne Grete Holmsgård vil vide, har jeg sammen med Kommunernes Landsforening nedsat en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, som meget hurtigt skal se på, hvordan vi undgår problemet med kemikalieaffald, og her er det jo spørgsmålet om at få den opsøgende virksomhed i gang, sådan at vi kan få en registrering af, dels hvilke virksomheder det er, der producerer kemikalieaffald, dels hvor det er blevet af. Spørgsmålet om det nødvendige samarbejde mellem de involverede myndigheder vil naturligvis også indgå i gruppens arbejde.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det var jo sådan set, hvad jeg vidste, men det, jeg synes er interessant, er, at når miljøstyrelsen i denne sag i hvert tilfælde fra 1980 og frem til slutningen af 1983 har haft en viden om nogle ulovlige forhold og alligevel ikke har gjort noget og jeg så får et svar i forrige spørgsmål, der lyder, at det var kom-

munerne selv opmærksomme på, så siger det mig, at så må der simpelt hen lovgives, sådan at vi herinde er sikre på, at miljøstyrelsen faktisk videregiver sin viden, så snart den har denne viden. Jeg synes specielt, det er vigtigt, fordi dette ikke er den eneste sag. Der har været en parallel sag om Grindstedværkets dumpninger, hvor miljøstyrelsen også i en årrække har haft en viden, som den faktisk ikke udnyttede til den sikring af miljøet, som i det mindste er nedlagt i lovgivningen.

Derfor vil jeg gerne have at vide, om ministeren selv vil gå ind for, at det i lovgivningen præciseres, så der ikke er nogen tvivl om det, at miljøstyrelsen skal videregive sin viden til de relevante kommuners instanser om eventuelle ulovlige forhold, så snart styrelsen får kendskab til disse.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg er selvfølgelig glad for, at det er lykkedes at opnå enighed mellem Kommunernes Landsforening, ministeriet og miljøstyrelsen om nu at gå i gang med et hurtigtarbejdende udvalg for netop at få klarlagt, hvordan vi skal klare ikke alene kemikalieproblemerne fremover, men også problemet med tilsynsmyndighederne.

Som jeg nævnte før, er det jo givet, at netop spørgsmålet om de samarbejdende myndigheder i forhold til hinanden vil indgå i gruppens arbejde, også det forhold, som her er taget op af fru Anne Grete Holmsgård. Så må vi afvente og se, hvordan udvalgets indstilling bliver.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes, det er lidt deprimerende, at miljøområdet er sådan et område, hvor man i vidt omfang får syltet problemerne ind i nye udvalg. Jeg ved ikke, om det er det område herinde, der er flest udvalg om, men der er i hvert tilfælde forfærdelig mange, og hver gang der kommer et nyt problem, kommer der et nyt udvalg, til trods for at det i virkeligheden er ret klart, hvad det egentlig er, der sker på området.

Nu er det jo sådan, at miljøministeren allerede har fremsat et forslag – det har været til første behandling – som bl.a. indskærper og præciserer forskellige forhold omkring kommunernes tilsynspligt, og som også om-